Opłacono gotówką.

Nr. 9. 1936.

Gazeta Urzędowa POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. -- Cena pojedyńczego numeru 30 groszy.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 45.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 29 lutego 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Sprostowanie.

Ponieważ w nr. 8/36 zakradł się błąd drukarski do ustawy z dn. 4/II 37 o przedłużenie okresu wyborczego wydziałów gminnych, rad gminnych i rad miejskich, podaje się jeszcze raz całą ustawę:

Ustawa

z dnia 4 lutego 1936 roku

o przedłużeniu okresu wyborczego wydziałów gminnych, rad gminnych i rad miejskich.

Art. 1.

Okres wyborczy wydziałów gminnych, rad gminnych i rad miejskich w gminach Województwa Śląskiego, w których wybory do tych organów gminnych odbyły się przed dniem 1 stycznia 1934 r., przedłuża się do dnia 31 grudnia 1937 r.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek

(—) Grzesik.

(Sprostowanie z nr. 8 Gaz. Urzęd. z dnia 22 lutego 1936 r.)

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej

z dnia 7 lutego 1936 r.

o wysokości kwoty zasadniczej rent ubezpieczenia emerytalnego robotników w latach 1934, 1935 i 1936.

Na podstawie art. 314 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy wymiarze rent ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt. 2) lit. b) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz U. R. P Nr. 95, poz 855), przyznawanych w czasie do dnia 31 grudnia 1936 r. włącznie z uwzględnieniem umów międzynarodowych albo też artykułów 293, 293a lub 294 ustawy powyższej, kwota zasadnicza renty inwalidzkiej wynosi 15 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1934 r.

Minister Opieki Społecznej: Wł. Jaszczołt

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 13 z dnia 24 lutego 1936 r)

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 stycznia 1936 r.

o przesunięciu terminu do składania zeznań wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.

Na podstawie art. 150 § 1, art. 103, §§ 4 i art. 211 § 1 ordynacji podatkowej (Dz. U R. P. z 1934r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego, wyznaczony w art. 75 ordynacji podatkowej w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o zmianie ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 13), dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych), prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art 87 ordynacji podatkowej w brzmieniu powołanego dekretu, przesuwa się w roku podatkowym 1936 na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 2. Termin płatności przedpłaty, przewidzianej w p. 2 § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu

z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 821) dla osób wymienionych w § 1, przesuwa się na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) Kwiatkowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 9 z dnia 6 lutego 1936 r.)

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 31 stycznia 1936 r.

w sprawie wnoszenia do ksiąg hipotecznych wpisów w walutach zagranicznych.

Na podstawie art. 9 ust. (2) pkt. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) zarządza się co następuje:

§ 1. Wpisy do ksiąg hipotecznych mogą być wnoszone w walutach zagranicznych w przypadkach następujących:

1) jeżeli wpis ma zabezpieczać listy zastawne lub obligacje, wypuszczone w walucie zagranicznej w drodze emisji publicznej na rynkach zagranicznych i miejsce płatności tych listów i obligacyj oraz ich kuponów znajduje się poza obszarem Państwa Polskiego i Wolnego Miasta Gdańska;

2) jeżeli wpis ma zabezpieczyć wierzytelności z tytułu pożyczek, udzielonych przez instytucje lub firmy zagraniczne w walucie zagranicznej i miejsce płatności tych wierzytelności znajduje się poza obszarem Państwa Polskiego i Wolnego Miasta Gdańska;

3) w innych przypadkach — za specjalnem zezwoleniem Ministra Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 9 z dnia 6 lutego 1936 r.)

Wojewoda Śląski
Nr.: K. W. 17/2.

Dot.: Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku, wniosek o nadanie prawa wodnego.

Obwieszczenie.

Skarb Państwa zastąpiony przez Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku, Spółka Dzierżawna Spółka Akcyjna w Katowicach z siedzibą w Chorzowie I. wniósł prośbę o udzielenie mu po myśli § 46. i nast. ustawy wodnej z dnia 7/IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa doprowadzania do rzeki Kłodnicy wód gospodarczych, pochodzących z kolonji robotniczej w Makoszowach, przy ulicy Mickiewicza, w ilości maksymalnej 45 ltr. na minutę oraz w kolonji przy ul. Sobieskiego, w ilości 37 litr. na minutę, po oczyszczeniu tych wód w osadnikach krytych.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 2/III. 1936 r. do poniedziałku dnia 16/III. 1936 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokólarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisami w nr. 2—5 III. rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 22 lutego 1936 r.

w imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
w/z.
Dr. Saloni
Wicewojewoda.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 14 grudnia 1935 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym.

(Dokończenie z nr. 8)

Art. 38.

Zmiany, jakie zachodzą w ciągu roku podatkowego w wysokości dochodu lub we wszystkich innych stosunkach podatnika, nie wpływają na zmianę podatku za odnośny rok podatkowy z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 34 i 35.

Jeżeli jednak wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń zdolność płatnicza osoby fizycznej znacznie osłabła, urząd skarbowy może na prośbę podatnika, wniesioną najpóźniej do końca roku podatkowego, umorzyć odpowiednią część wymierzonego podatku, gdy uzna, że podatnik tej ulgi potrzebuje.

Art. 39.

Terminy płatności podatku dochodowego ustanawia się na dzień 1 maja i 1 listopada roku podatkowego.

Do dnia 1 maja roku podatkowego należy uiścić podatek w wysokości połowy tej kwoty, która przypada wedle skali art. 23 ustawy od wykazanego w zeznaniu dochodu i dowód uskutecznionej zapłaty w oryginale lub w odpisie, przez płatnika podpisanym, dołączyć do zeznania.

Osoby, które w terminie, wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są najpóźniej do 1 maja roku podatkowego uiścić połowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

W terminie do 1 listopada roku podatkowego winni są wszyscy płatnicy uiścić ewentualną różnicę między podatkiem, wymierzonym na dany rok przez władze podatkowe, a podatkiem, zapłaconym w terminie do 1 maja roku podatkowego.

Art. 40.

Podatnicy, wymienieni w części drugiej art. 30 i art. 32, powinni zapłacić wymierzony podatek w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Dział II.

Opodatkowanie dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Art. 41.

Dochody, wymienione w art. 20 ustawy, objęte skalą miarodajną do ustalenia potrąceń (art. 43), podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie przepisów Działu II ustawy niniejszej.

Art. 42.

Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości, nie stosuje się do nich odliczeń z art. 10, tudzież zniżek i zwyżek podatkowych z art. 26, 27 i 29 ustawy niniejszej.

Wartość pieniężną dochodów w naturze oblicza się podług ceny w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

Art. 43.

Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie wynagrodzenia według następującej skali:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	1.500	1.600	1
2	1.600	1.700	1,2
3	1.700	1.800	1,4
4	1.800	1.900	1,6
5	1.900	2.000	1,8
6	2.000	2.100	2
7	2.100	2.200	2,2
8	2.200	2.300	2.4
9	2.300	2.400	2,6
10	2.400	2.500	2,8
11	2.500	2.600	3
12	2.600	2.700	3,2
13	2.700	2.800	3:4
14	2.800	2.900	3,6
15	2.900	3.000	3,8
16	3.000	3.100	4
17	3.100	3.200	4,2
18	3.200	3.400	4,4
19	3.400	3.600	4,6
20	3.600	3.800	4,8
21	3.800	4.000	5
22	4.000	4.200	5,2
23	4.200	4.400	5,4
24	4.400	4.800	5,6
25	4.800	5.200	5,8
26	5.200	5.600	6
27	5.600	6.000	6,2
28	6.000	6.400	6,4
29	6,400	6.800	6,6
30	6.800	7.200	6,8
31	7.200	7.600	7
32	7.600	7.800	7,2
33	8.000	8.800	7,8
34	8.800	9.600	8,2
35	9.600	10.400	8,6
36	10.400	11.200	9,2
37	11.200	12,000	9,8
38	12,000	13.000	10,6
39	13.000	14.000	11,4
40	14.000	15.000	12,2
41	15.000	16.000	13
42	16.000	17.000	13,6
43	17.000	18.000	14,2
44	18.000	19.000	14,8
45	19.000	20.000	15,4
46	20.000	22.000	16
47	22.000	24.000	16,6
48	24.000	26.000	17,2
49	26.000	28.000	17,8
50	28 000	30 000	18,4
51	30.000	32.000	19
52	32 000	34 000	19,8
53	34 000	36 000	20,6
54	36.000	38.000	21 4
55	38.000	40.000	22,2
56	40.000	44 000	23
57	44 000	48.000	23,8
58	48 000	52 000	24,6
59	52 000	56.000	25,4
60	56.000	60.000	26,2
61	60 000	64.000	27,2
62	64 000	68 000	28,2
63	68 000	72 000	29,2
64	72 000	76 000	30,2
65	76 000	80 000	31,2
66	80 000	88 000	32,2
67	88 000	96 000	33,2
68	96 000	104 000	34,4
69	104 000	112 000	35,6
70	112 000	120 000	36,8
71	120 000	128.000	38
72	128 000	136.000	39,2
73	136 000	144 000	40,4
74	144 000	152.000	41,6
75	152 000	160.000	43
76	160.000	168.000	44,4
77	168.000	176 000	45,8
78	176.000	184.000	47,2
79	184.000	192,000	48,6
80	192.000		50

Podstawę do ustalenia stopy procentowej przypadającego do potrącenia podatku stanowi wysokość wypłacanego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia.

W stosunku do osób, które wynagrodzeń perjodycznych nie otrzymują, podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi kwota wypłacanego wynagrodzenia. W przypadkach powtarzają-

cych się w ciągu roku wypłat wynagrodzeń nieperjodycznych należy celem ustalenia właściwej stopy procentowej i obliczenia podatku dodawać do kwoty bieżąco wypłacanej kwoty wypłat już dokonanych i na podstawie łącznej sumy ustalać stopę procentową i obliczać podatek. Od tak ustalonej kwoty podatku potrąca się podatek poprzednio pobrany, a pozostała różnica stanowi podatek, przypadający bieżąco do potrącenia.

Jeżeli służbodawca nie potrąca należnego podatku od wypłacanego wynagrodzenia, lecz ponosi go z własnych funduszów, wówczas obowiązany jest przyjąć za podstawę obliczenia podatku taką kwotę wynagrodzenia, by po potrąceniu od tej kwoty obliczonego podatku, pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty.

Art. 44.

Obowiązek potrącania podatku ciąży na władzach, urzędach, jako też na instytucjach i przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone kwoty należy wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dni 7 po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, lub też odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenie prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 45.

Osoby, które:

a) otrzymują wynagrodzenie od różnych służbodawców,

b) otrzymują od jednego służbodawcy dwa lub więcej wynagrodzeń perjodycznych, bądź też obok wynagrodzenia perjodycznego również wynagrodzenia jednorazowe, o ile łączna suma wynagrodzeń za dany rok kalendarzowy przekracza 4.800 zł, —

obowiązane są po upływie danego roku uiścić tytułem podatku dochodowego według Działu II ustawy niniejszej różnicę, jaka przypada do zapłaty od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 43, a łączną kwotą, potrąconą w trybie art. 44 tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.

Kwotę, przypadającą z powyższego tytułu do zapłaty, osoby, wymienione w ustępie pierwszym pod a) i b), powinny obliczyć i wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w dwóch ratach półrocznych, a to do 15 kwietnia i do 15 października każdego roku. Przy uiszczeniu pierwszej raty półrocznej należy złożyć w kasie urzędu skarbowego obliczenie różnicy, sporządzone na przepisanym formularzu.

Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

Dział III.

Art. 46.

Upoważnia się izby skarbowe do zezwolenia związkom rewizyjnym, wymienionym w art. 66 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), posiadającym na mocy art. 68 tejże ustawy prawa rewizji, na składanie zeznań o dochodzie, wyjaśnień i odwołań w imieniu spółdzielni, do tych związków należących, oraz na uiszczanie podatku dochodowego, przypadającego od spółdzielni związkowych.

Art. 46-a.

Minister Skarbu może obniżać skale podatku ustalone w art. 23 i 43 ustawy niniejszej.

Art. 47.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 48.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1925 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 2 z dnia 7 stycznia 1936 r.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08